

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 7. oktobra 1920.

Cene inseratov: enostopna petivrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Korošci! Na volišču boste dobili kuverto, v kateri bosta dve glasovnici; bela in zelena. — Zelena je za Avstrijo, bela za Jugoslavijo. — Zeleno raztrgajte na dva kosa, belo pustite celo in obe vtaknite zopet v kuverto!

10. oktober 1920.

Krčenduš, dozdaš si ti nas; danes bomo pa mi tebe, da boš pri belem dnevu zvonode videl!!!

Nemci se že pripravljajo, da bi zbežali!

Sledeče pismo je pisala neka gospa svoji sestri, ki živi v naši coni. Slovenci, preberite to pismo, potem si pa mislite, kar si hočete!

Klagenfurt, 27. 9. 1920.

Liebe Schwester!

Auf Deinen Brief antworte ich Dir, daß es für Euch das Beste ist wenn Ihr vormittag abstimmen geht; und dann herauf fahren tut. Die Tschuschen werden in ihrem ersten Siegestaumel arbeiten wie die Wilden und ist es besser, daß Ihr nicht unten seid. Wir haben die Hoffnung auf einen Sieg wohl ganz aufgegeben. Nur muß ich Euch eines einschärfen. Zeiget nirgends Kleinmut, selbst dem besten Freunde nicht und schreit bis zur letzten Stunde, daß der Sieg sicher ist, denn wenn unsere Leute erfahren wie die Sache steht, geht niemand stimmen. Bleibet Ihr dann einige Tage hier bis alles in Ordnung ist, dann könnt Ihr ja wieder ruhig um Eure Sachen hinunterfahren, so viel wird schon die Kommission sorgen müssen daß ein jeder

seine Sachen bekommt. Sei ohne Sorgen, Dein Mann wird leicht eine Stellung finden. Viel schlimmer wird für solche, die gezwungen sind unten zu bleiben, denn gar zu sanft werden die Tschuschen nicht sein mit ihnen. Auch muß ich Dir sagen, daß Du ja Deine Sachen wie Du mir geschrieben hast, nicht früher herauf schickst. Alle Leute möchten wissen warum und dann bringt Ihr sie nicht zur Abstimmung. Sie müssen bis zur letzten Stunde fest überzeugt sein, daß wir siegen. (Podčrtano!)

Herzliche Grüße von uns allen auf Wiedersehen Deine Schwester A.

Rojaki Korošci!

Samo še dva dneva nas delita od odločitve. Mi se veselimo, ker vemo, da zmagamo. Nemce je pa strah, ker slišijo peti pogrebni zvonček svojega ošabnega nasilja. V zadnji uri kličejo zato še vruga na pomoč in snujejo hudobne načrte, kako bi oni sami ali s pomočjo nekoga tretjega plebisit razbili.

V tem vidijo svojo edino rešitev, ki bi jim znala rešiti morda še kakšen kosček naše zemlje ali pa prenesti odločitev o naši usodi v roke pariških, londonskih in italijanskih mogotcev, ki ne poznajo našega ljudstva in naših razmer.

Prestali smo mnogo hujše čase, prebijmo tudi še poslednje izkušnje! In prestali jo bomo, ako ohranimo

trezno kri pri vsaki priliki.

Naj rogovilijo nemškutarji, da bo slišala luna in zvezde, naj nas obsipljejo s cukrom kakor snegom in naj izzivajo, kolikor to prenesejo njihovi široki gobci, mi ohranimo hladno kri do poslednjega trenutka. Kaj to, ako posega ta ali ona distriktna komisija preveč v pravice naše uprave, ako zagreši sem ali tam kakšen néroden pregrešek in ako božajo Italijani Nemce, kakor zgubljene sirote.

Vse to na našem uspehu ne spremeni ničesar.

Na nas samih je, da onemogočimo našim odkritim in zahrbtnim nasprotnikom njih neprijazne naklepe. Prvi pogoj je zato, da ohranimo

samozavesten, dostojanstven mir, in naj pride kar hoče. Najslabšo uslugo napravi domovini, kdor se da, če tudi izzvan, zapeljati k nepremišljenim korakom. Hvala Bogu, naše ljudstvo je vzdrževalo doslej kljub nemškemu terorju in izzivanju vzoren red in mir. Gre za to, da tudi v poslednjih in najbolj kritičnih dneh ne damo povoda mi, da

razbijejo Nemci plebisit ali ga do bogve kedaj oddaljijo. Trpeli smo tisoč let, pretrpimo še dva dni, da bodo 10. oktobra z vso sigurnostjo naše bele glasovnice, znaki naše vstajajoče svobode, enkrat za vselej izbrisale sledove naše sužnjosti!

**Lovske pravice kmetom!
Zakaj je agrarna reforma tako važna za kmete?**

Ko je bila pred dobrim polstoletjem odpravljena tlaka, so imeli nemški grofi in baroni dobre zveze z avstrijskimi oblastmi in so z njihovo pomočjo ogoljufali kmete za to, kar so si pridobili z revolucijo l. 1848.

Grofje in baroni so dosegli, da so oblasti nalašč pozabile določiti, kaj naj se zgodi z lovskimi in ribarskimi pravicami, ki so bile zvezane z zemljišči, katere je dobil kmet. In tako so ostale lovske in ribarske pravice — nemškimi grofom in baronom!

Na Koroškem so grofi in baroni ter nemški uradniki že od nekdanj skupaj delali zoper kmete. Zato se je pa pri odpravi tlake l. 1848 ravno na Koroškem zgodilo kmetom največ krivic. Vse lovske in ribarske pravice, ki bi bile morale postati proste, so ostale „reservatne“, to se pravi: pridržane grofom in baronom.

In ti so jih uživali dalje. Drugod imajo občine od lovov lepe dohodke, koroški kmet pa je moral mirno gledati, kako so lovi, ki bi po pravici in postavi morali pripasti njemu, ostali last nemških tujcev.

Z Jugoslavijo je prišla na Koroško tudi velika idea agrarne reforme. Gre za novo kmeto odvezo, kakor leta 1848. Nemci so seveda proti agrarni reformi, ker so doslej oni gospodarili na veleposestvih. Sramotno je, da še celo nemški komunisti (boljševiki) pomagajo nemškimi grofom in magnatom. Avstrija ne pozna agrarne reforme. Jugoslavija pa jo hoče na vsak način izvesti.

Ko se to zgodi, bodo „reservatne“ pravice padle same ob sebi. Stara krivica se mora odpraviti. Na ta način pridejo kmetje in njih občine do velikega imetja. Dobili bodo vse lovske in ribarske pravice, ki so bile doslej pridržane graščinam.

Ljudstvo se je povsod že od nekdanj upiralo tej krivici. Čutilo je, da je bilo osleparjeno. A v mačehovski Avstriji si ni upalo pomagati. Zdaj je čas! Dne 10. oktobra odločite, kdo naj uživa na Koroškem lovske in ribarske pravice, grofi, baroni, ali pa — kmet!

Agrarna reforma na Koroškem.

Iz Beograda poročajo, da so danes zastopniki slovenskega ljudstva v narodnem predstavništvu posredovali pri min. predsedniku dr. Vesniču radi izvedbe agrarne reforme na Koroškem. Ministrski predsednik dr. Vesnič je deputaciji obljubil, da bo ministrski svet že prve dni prihodnjega tedna sklepal o razdelitvi nemških veleposestev na Koroškem se ima takoj izvesti po končanem plebiscitu ter naj bi bila majhno povračilo za oropano slovensko posest, ki so si jo tekom let pridobili nemški grofi in baroni zvičajnim potom od slovenskega kmeta.

Korošci, mislite na dan plebiscita na naše lepe zvonove!

Nimamo jih več! Kdo nam jih je vzela? Avstrijski kršeni in nekršeni Judje. Vzeli so jih za vojne namene, pa le malo so jih za to porabili. Sedaj čakajo ugodne prilike, da bi nam jih prodali nazaj za stokratni dobiček.

Zapomnite si, vsi ti roparji naših

zvonov se skrivajo v Nemški Avstriji! Žene in dekleta, ne pozabite solz, ki ste jih pretočile, ko so vam jemali zvonove!

Maščujmo se za krivico, ki so nam jo storili Nemci, in glasujmo vsi za Jugoslavijo, ki nam bo vrnila naše zvonove!

Plebiscit v Celovcu in coni B se bo vršil dne 31. oktobra 1920.

To je določila plebiscitna komisija, ker se je sama prepričala, da v coni A Nemci nikdar ne bodo zmagali.

Los von Oesterreich!

Nemška Avstrija obstoji iz samih dolgov in sama ne more obstojati, zato se bo prej ali slej združila z Nemčijo in nemški militarizem bo zopet nosil po koncu glavo po celi Evropi.

Zato glasujte vsi zoper Nemško Avstrijo, ki je samo en del Nemčije in izda na leto za vojaštvo več kot je preje celavstro-ogrska monarhija izdala za vso armado cele države!

Baroni in grofje, adijo, pa zdravi ostan' te!

Iz Ljubljane nam poročajo, da prevzame 15. t. m. agrarna reforma vsa veleposestva na Koroškem v svojo upravo. Vsi dosedanji nadzorniki nastopijo zopet svoja mesta.

Avstrija na beraški palici.

Na mednarodni finančni konferenci v Bruslju je podal dr. Reisch v imenu Avstrije izjavo, da Avstrija nima več ničesar in da je na beraški palici. Avstrijska krona je padla v Švici na dva in pol centesima. Avstrijski državni deficit znaša 42 milijard. Avstrija nima ne surovin in ne premoga. Kratko, je rekel dr. Reisch, Avstrija se nahaja ob robu gospodarskega propada, v katerega se zruši namara še predno konča to leto.

Tudi Nemci v Beljaku so obupali.

Pri seji občinskega sveta v Beljaku je neki Nемец govoril tako-le: „Ne varajmo samega sebe s tem, da bomo zmagali v coni A. Cona A je za nas definitivno izgubljena. Škoda je za vsak vinar, ki ga izdajamo v propagandne svrhe v coni A. Porabimo ta denar rajši doma, kjer imamo na vseh koncih in krajih potrebo, da priskočimo bednemu prebivalstvu na pomoč. Slepri tisti, ki govori o avstrijski zmagi v slovenskem delu Koroške. Slovencev nismo mogli preje ukrotiti, jih bomo še manj sedaj, ko je uprava v coni A v jugoslovanskih rokah. Tega se zavedajmo in ravnajmo se tudi po tem.“

Raztrgajte zeleno glasovnico!

Vsem županstvom in orožniškimi postajam.

Plebiscitna komisija v Celovcu je sklenila, da je na dan 9., 10. in 11. oktobra prepovedano točenje vseh alkoholnih pijač.

Rož v Ljubljani.

Nepregledne vrste otrok in starišev so pohitele 28. sept. v belo Ljubljano. Pa te množice so tvorile le majhen del domačega slovenskega ljudstva, ki je ostalo doma, da varuje dom in grudo. Srce nam je glasno bilo od veselja, ko smo jih istega dne pričakovali zopet na kolodvorih po Rožu in smo že od daleč slišali navdušene vzklike: „živela Jugoslavija, živela Ljubljana!“ Pripovedovanja o krasnem sprejemu po Gorenjski in v Ljubljani ni hotelo biti ne konca ne kraja. Naši mali so kazali starišem, ki so ostali doma, vse lepe stvari, ki so jih sprejeli v Ljubljani.

Ljubljana je bila vsa v zastavah, godbe so igrale, k sprejemu pa je prišlo na tisoče ljudi. Kamor je človek pogledal, povsod veselost na obrazih. Kako smešna in neumna se je vsakemu zdela vsebina po Koroški po Nemcih in nemčurjih raztrošenih plakatov, prav od srca so se smejali nemški pobesnelosti in neumnosti. Našim izletnikom ni bilo treba vzeti seboj piskrov s polento kakor so morali to storiti Nemci dne 12. sept. na Gosposveto. Naše ljudstvo je sedaj osebno videlo, kje je bogatstvo in kje beračija. Ta izlet bo ostal gotovo vsakemu udeležencu vedno v spominu.

Resnica o avstrijskem vojaštvu.

Nemška Avstrija plava v mnogomiljardskih dolgovih, pa že zopet zbira vojaštvo. To je čisto njena zadeva, do katere nam prav nič ni, ker nismo njeni varuhi. Zanima nas samo, kakšni bodo ti novi avstrijski vojaki. Pa ni treba tuhtati dolgo, kajti to nam povedo širokoustno celovške „Štimce“ že same. Čujmo torej, kaj so izblebetale:

Kakšni ljudje se sprejemajo v vojsko, to določajo socijalnodemokratski dunajski ministri. Ti pa hočejo na vsak način rdečo armado. Izbirajo torej med socijalnodemokratskim, komunističnim in boljševičkim delavstvom na Dunaju in drugih večjih mestih delamržne ljudi, ki stavijo vse svoje upanje na socijalno revolucijo. S vsemi kriplji se pripravljajo rdeča dunajska vlada, da izvede čimprej socijalizacijo, t. j. konfiskacijo vse kmečke in meščanske imovine. Zato goji med vojaki kmečkemu stanu sovražni duh, zato jim pridiguje pri vsaki priliki nasilno pokončanje kmečkega prebivalstva. Oni hočejo na vsak način uvesti ruski bolševizem, ki je čez noč razlastil vso zemljo, na kateri dela nekdanji kmet od zore do mraka za borno hrano in nekaj krajcarjev, tepen, izstradan in kaznovan za vsako malenkost s smrtjo. „Ali imajo meščan, poljedelec in trezno

misleči nemški delavci sploh še najmanjše upanje, zavarovati si svoje delo, svoje znanje, svoje ognjišče ter svojo trdo in pošteno zasluženino imovino?

Ne! Meščan in kmet sta od časa prevrata sem že čisto brez zaščite.

Tako pravijo dobesedno tisti celovški Nemci, ki nam ne morejo dovolj naslikati „raja“ v Avstriji. Tako daleč so že, da najbrž danes, jutri izbruhne državljanska vojna in se bodo Tirolci, Dunajčani in nemški Korošci pobijali med seboj kakor črni narodi v Afriki.

Če se pridejo hlinit, pokažite jim „Freie Stimmen“ od 16. septembra in vprašajte jih, kaj je res. Ali to, kar so napackali v Lausmanšafti in na letakih za naše ljudstvo ali ono, česar se v lastnem listu spovedujejo. Ker pa ni verjetno, da bi se lagali eden drugemu med štirimi stenami, pač nič ne preostane, kakor da se lažejo našemu kmetu, ki ga hočejo potegniti v prihajajočo revolucijo.

Prosta vožnja ob priliki plebiscita.

Ob priliki plebiscita imajo glasovalci pravico do proste vožnje po vseh naših železnicah, in sicer od 1. do 10. ure tja in od 10. do 17. ure nazaj. Pri blagajni žigososana izkaznica glasovalne občine služi kot vozni izkaz za vsako smer.

Velikovški okraj.

Pliberk. Nemškutarji so si razdelili že vsa slovenska posestva v Pliberku in okolici. Pravijo, da bo Dolfej naslednik Jurca, Nužejev sin bo hotelir v Narodnem domu, Mlinarjev Francej bo Bruckenswirt, gospa Beti pa bo prevzela čiščenje javnega stranišča, ki ga bodo Nemci postavili na glavnem trgu v spomin na zmago pri plebiscitu. Prej bodo pa pregnali vse Kranjce, kakor Zdravja, Roma Ankele, go. Sorgo, Flaschko, Mank in druge.

Ponikva. Ponikva je najbolj fortšritlji kraj v pliberški okolici. Pri nas so tajčarji najbolj štramtajč. V celem Tajčlandu ne najdeš bolj eht Nemcev ko pri nas. Svojo kulturo imajo ponikelski Nemci iz Pliberka. Ga. Beti Glavar, plemenita cokelgräfin, rada prihaja k nam učiti Poniklane a b c pliberške kulture. Zato pa imajo tudi tako lepe šege in navade. Podnevi šinfajo na svoj materni jezik in pljujejo v lastno skledo, ponoči pa tulijo okoli stanovanj poštenih ljudi. Če bi človek ne vedel, da so to „nemški“ Poniklani, bi si lahko mislil, da so prasci. Saj so res! Gratuliramo Nemški Avstriji za take pristaše.

Črna. (Agrarna reforma.) Kar nam je Jugoslavija obljubila, to tudi sedaj izvršuje. Ravnokar smo sestavili imenik za volitve v občinski agrarni odbor, ki bo prevzel vse delo, da se veleposestniška zemlja pravično razdeli. Tako bodo najemniki in delavci zopet prišli do svojih pravic in posesti. Po glasovanju, dne 10. oktobra, pa pridejo na vrsto tudi Helldorfi in Rosenbergi.

Važenberk. Nemčurji so zbrali zadnje moči, da bi še ujeli koga za Av-

strijo. Ker jih že jezik boli od laži, so začeli delati bolj s cajngami in cedlci. Ne damo se jim več ujeti na limance, dovolj so se nam že lagali v vojski. Tedaj so hoteli zmagati, pa so pogoreli, sedaj hočejo zmagati, pa bodo tudi pogoreli. Z belo glasovnico jim bomo pokazali, da je cona A jugoslovanska. Zato pa vsi na plan, posebno ženske. Nas žensk se nemčurji bojijo kakor hudič križa. Vedo, da bo naša organizirana vojska od čila zmago v prid Jugoslaviji.

Ruda. (Nemška agrarna reforma.) Kako si mislijo Nemci agrarno reformo, smo videli lani. Helldorfa so pustili lepo na miru in — delili so farovski grunt. Kakor lani imajo tudi letos plan za svojo agrarno reformo. Delili bodo tako: Na Gorenčah dobi Klauber Škavdernikovo grofijo, Ehart pa kar dve: Kužnikovo in Fürdankovo. Mežnar dobi lastnino barona Liendlina, Rader dobi grad Haberl, Kezel grajščino Hartl in lelovišče Rebavdl, Rogač grajščino Sturm, Škof grajsko pristavo Škofič, Žovnar zadnji svet, ki mu je okoli hiše napoti: grajščino Hrovat, farovž i. t. d. Ubogemu bajtlarju Helldorfu pa pustijo njegovo revščino, saj tako ni nič vredna.

Libuče. Derbuchov pfeifendeckel, Mlinarjev Francej je po noči napikal pri Snedecu cedlc: „Hinaus mit den Krainern“. Ubogi Snedec je Kranjec in je ves trepetal, ker se je bal, da bo moral iti. Potolazili smo ga, ko smo rekli, da je bil to Mlinarjev Francej, ki je tudi čisto slovenske krvi in iz Libuč doma, in da je bil samo špas, kar je napravil. Saj dela Mlinarjev Francej samo špase. Sprejel je likof od Nemcev, zato pa hodi okoli kakor kak policaj in sprašuje ljudi, če imajo pravico glasovati. On je namreč strašno kšajt in vse ve, kdo sme voliti in kdo ne. Ve tudi, da se cedlci najbolj praktično prenašajo v rukzaku, zato nosi zmiraj na hrbtu sladko znamenje celovške drukarnije. Snedec to vse ve, zato se ne boji, da bi ga Mlinarjev Francej napodil.

Snedec tudi to ve, da v Libučah še ni bilo poštenega kmeta, ki bi tam ponoči s tistimi cedlci nastiljal, da še kmet, ki da kaj na svojo čast, ni nikoli ponoči razbijal in metal kamenja po hišah, kjer spijo od dela utrujeni ljudje. Snedec tudi ve, da delajo to pliberški landštrajharji in škrici, ki se potepajo pa vaseh in iščejo, kje bi bilo kaj za prazne želodce. Če nekateri Libučani sklepajo zveze s temi faloti, to prav nič ne de. Mi se pa ne bomo bratili nikdar z izdajalci, ker izdajalcev nikjer na svetu ne trpe.

Železna Kapla. 23. 9. 1920. je imel novoustanovljeni nemški „Frauenverein“ svoj prvi sestanek. Naše nemčurke so pokupile uboge špitavske beračice, in še par drugih žensk, da bi šle govornike poslušat. No, in res, par so jih ujeli na limance, da so šle. Govorili so govorniki vseh sort bajže. Rekli so, da bodo dali ljudem po glasovanju vseh vrst dobrot, cukra in takih reči, katerih pa zdaj še nimajo. Rekli so srotam, da lahko živijo brez nas Obirčanov, Belanov, Remšeni-karjev, Lepenarjev, Lobničanov, da nas kratkomalo ne potrebujejo — ker smo — Slovenci! Potem se je še reklo, da so nam nemčurji tedaj zadali smrtno rano, in v nedeljo bo pogreb Slovencev. Nato je otvorila Nemčurka, rododom Kranjica njihov — heil! — Res, žalostno, Oručka! Alo, v nedeljo torej, je bil napovedan pogreb — Slovencev. Prišli so spet vsi ubožci iz špitale in nekaj tržanov, ki so dali svoje slovenske duše na prodaj, in le par izdajalcev kmečkega rodu, katere imamo dobro zamerkane, in še nekaj internacionalnih deičgsindelt socijal demokratov. Ker je bil torej pogreb, se je pripeljal še tisti Šumi, ki je med vojno živino rekviriral, na avtomobilu, katerega so mu Obirčani kupili, zraven njega pa „ekspater“ Fajnik, naš nekdanji kaplan. Mi Slovenci smo ju pozdravili in želeli, naj prideta od Nieder-dorferja ven, da si podamo kot stari znanci roke, a šment, ni jih bilo! Šumi, ali nisi prinesel denarja za našo živino? Fajnik, zakaj

nisi prišel med naše slovenske žene, da bi jim podal roko? Zakaj pa so se vama hlačice tresle? Fajnik! Kaj pa Te naše žensko društvo srbi? Saj imaš vendar rad ženske, in tu so te klicale! Zakaj nisi šel peš čez trg? Glej, Šumiju so Obirčani pripomogli k avtomobilu, za Te bi bile pa tudi naše žene skrbele, da bi bil šel med našimi rokami in nogami po „luft“ iz Železne Kaple. Bi li ne bilo fletno, če bi se v Kapli zastonj „frkat“ naučil. — Ve, tržke frave, se pa tudi pripravite, da boste za kapliške berače skrbele, kajti naše kmetice za nemčurske berače nimajo več kruha in mleka. Pokupile ste jim duše, skrbite še za njih telesa!

In vi drugi, ki se delate socijalne demokrate! Zakaj niste rekli „Farju“ ki ste ga imeli med sabo „Nieder mit den Pfaffen“, kakor vedno kričite. Kaj ne, kdor je pošten in zvest svojemu rodu, temu vpijete „nieder“. Izdajca, izmeček človeštva, to je pa za vas! O vas poznamo in vemo da „gliha vkup štriha“ in da se „tat s tatom družijo“. Ni čudo, da so se naši fantje jezili na orožnike, ki so stražili pred Niederdorferjem, češ, kaj boste stražili te lanske „Mairavbarje“. In vi, tržani, lanski „folkswehrovci“, ki ste se oborožili z bikovkami, nožmi in revolverji! Zakaj ste tekli pred golimi pestmi naših fantov? Vaj carjev in Kolerjev Toni, ali sta kaj hvaležna Vajinim tovarišem, ki so jo, ko sta bila vidva v sredi med pestmi naših fantov, po pasje odkurili iz Kaple. Ubili bi vaju lahko, ko bi vaju ne bili rešili Slovenci sami! Nazadnje pa proslavimo še tistih pet junakov, ki so se spravili nad dve — ženski. Fej! Sram Te bodi, Judež, ki imaš menda prusko ime: Rudl Rožič! Taka so Tvoja dejanja — dejanja — izdajalca. Pripomnimo še, da so nas hoteli obiskati Celovčani. Do vrat Kaple so prišli, tam smo pa mi rekli „do tu sem in zdaj nazaj“. Pet avtomobilov polnih se je zasukalo in jo odpihalo iz Kaple proti Miklavcu. Naše dečle so pa še danes vse zaljubljene v tiste „verführerisch“ lepe jezike celovških purgarjev, katere ste jim ljubéznivo kazali. Nismo vedeli, da so naše dečle res tako lepe, da se jih je vam tako ljubilo, da ste že kar jezike ven moleli, ko ste jih komaj videli! Tržke frajlice ste nas nazivale divjake in „windische Kultur“. A to še davno ni nič proti kulturi ki ste jo pokazali vi lanskega leta v maju. Divji smo in še bomo, če nam boste hoteli delati nemir in zgago na naših tleh. Prihodnji teden pa bodo imele kapelške „bešarce“ želto za „šnajchtehne“, katere bodo nucale 10. oktobra, ko bo, „O Du mein Österreich kaput, aubel!“ in ko bomo mi zapeli: Samo da je zmagala Jugoslovanska. Šumi in Fajnik pa prid' ta še kej! Obirčani so ponosni na svoj auto, Fajnik pa pridi „Fliegerkurs“ delat! Dva litra šnopsa dobiš, če greš v nedeljo po drugi maši peš čez naš trg. No, pa srečno!

Boroveljski okraj.

Kapla na Dravi. Zdaj se je izvedelo, zakaj po dom. Zec tako leta okoli. Schumy ga je namreč postavil za to, da bo rekviriral v Spodnjem Rožu živino. Takoj po plebiscitu mora pripraviti za vsak teden 100 glav goveje živine za klanje. Od te bodo poklali za Celovec po 20 glav na teden, 20 glav bodo poslali na Zgor. Štajersko, 20 glav v Nemški Gradec, po 60 glav na teden pa na Dunaj v odškodnino za cukar, leder in podplate, obleko i. t. d., kar se je vzelo zdaj za podkupovanje dunajskim revežem od blaga, ki so ga poslali Amerikanci.

Kapla na Dravi. Iz pisma, ki se je našlo, se vidi, da Zec ne bo rekviriral le živine za klanje, temveč, da bo rekviriral tudi tavžent krav-molznic in 300 lepih junic. Za plačilo bi imel po 500 kron od glave. Živina se bi plačevala po 4 krone do 4 krone in 20 vin. nemškega denarja za kilo žive vage. Krave in junice bodo šle za vojno odškodnino Italiji, Rumuniji in Srbiji.

Bilčovs. 160%! Pripeljal se je pred kratkim angleški član plebiscitne komisije. Neki našinec ga je med drugim vprašal, kdo bo zmagal. Anglež je odgovoril, da to ni stvar komisije. Naš mož pravi, da se Nemci hvalijo, da bodo dobili 75%, Anglež se začne na ves glas smejati, in ko mu je naš mož rekel, da Nemci računijo na 90%, če bo dobro šlo, reče šaljivo: „In če bo še boljše šlo, bodo dobili pa 100%!“ Tako torej sodijo člani antantne komisije o „slavni“ nemški zmagi pri glasovanju. Torej ne bojmo se, zmagaja je naša! Se bolj jo je pogruntala neka ženska, menda iz Svetne vasi, ki je rekla: „Wir haben 160%!“

Šmarjeta v Rožu. Mladi Šelander, po dom. Franc, ima doli pri Nemškem Gradcu na Stajerskem brata. Ta brat mu je tako pisal: „Slišal sem, da delijo zdaj Nemci pri vas žito. To žito je bilo odvzeto s pomočjo bajonetov tukajšnjim kmetom. Imeli so ga pripravljenega za seme. Zdaj so vsi obupani. Nazadnje je pristavljeno: „Dragi brat, rotim Tebe in vse znance, da ne jemljete žita, ki je poškopljeno s solzami naših kmetov!“

Dnevne vesti.

Slovinci! Zelenih lepakov, ki so jih nalepili Nemci, ne trgajte s hiš. Bo večji špas gledati, kako jih bodo morali trgati Nemci sami, ne samo s svojih hiš, ampak tudi z naših, ko se vrne naše vojaštvo.

Slovence in Nemce, ki so z nami, pozivljamo, naj zaznamujejo v soboto proti večeru hišna vrata s kakšnim belim znakom. Zakaj to, boste že videli.

Pozor Korošci! Nemške hranilnice in posojilnice že nekaj časa ne izplaču-

jejo naloženega denarja, ker računajo s tem, da bodo po plebiscitu plačevali mesto naših nemško avstrijske krone. Ker svoj čas niso zamenjale denarja, imajo več milijonov izgube. Naša vlada jih bo prisilila, da plačajo vse v našem denarju. Kdor hoče zgubiti dve tretjini premoženja, naj glasuje za Nemško Avstrijo.

Mestna hranilnica v Velikovcu je zamenjala samo blizu 15.000 K svojega denarja za jugoslovanski denar. Ima torej več milijonov v nemškem denarju. Samo Jugoslavija reši vlagatelja gospodarskega poloma.

Nemci vozijo pohištvo v cono B. Iz Roža, pa tudi iz Podjune prihajajo poročila, da vozijo Nemci ponoči svoje pohištvo v cono B. Podgane zapuščajo potapljačo se ladjo.

Heimatsdienst za naš dinar. Ker rabijo nemškutarji za podkupovanje mnogo našega denarja, ker nemškega nihče noče, je vrednost avstrijskih bankovcev še bolj padla. Danes se je dobilo v Velikovcu že 100 nemškoavst. kron za 34 naših.

Korošci! Ne dajte se ostrašiti! Mi vemo, da bomo zmagali!

Najlepši izlet na Koroško

je na Klopinsko jezero. Vse leto odprt Hotel. Izvrstna oskrba. Sankališče in drugi zimski športni prostori v pripravi.

Občinski glasovalni odseki za plebiscit so bili postavljeni v sledečih spodaj imenovanih krajih.

Vsaka oseba se lahko zgleda v uradnih prostorih občinskega glasovalnega odseka vsak dan ob delavnikih, dop. od 10. do 12., pop. od 3. do 5., ob nedeljah dop. od 10. do 12. ure.

Ime občinskega glasovalnega odseka	Ime predsednika	Ime tajnika	Naslov urada občinskega glasovalnega odseka
Kriva vrba	Kollman Jožef	Pregelj Jožef	obč. urad Kriva vrba
Št. Peter na Gori	Sussitz Ferdinand	Woelbitsch Valentin	obč. urad Tenče
Gospa Sveta	Karner Pavl	Tschikof Karl	Šola Gospa Sveta
Annabichl	Wakonig Jakob	Prater Aleš	obč. urad Terndorf
Št. Peter p. Celovcu	Begusch Franc	Brandl Karl	gostil. Miksch Valzahi poseb. soba
Št. Martin p. Celovcu	Begusch Franc	Hotujec Matija	obč. urad St. Martin
Št. Rupert p. Celovcu	Krois Rupert	Leixner Friderik	obč. urad St. Rupert
Trdnja vas	Kofler Jakob	Luiderer Andrej	Pauker v Pokerski
Dhorše	Malgaj Friderik	Patschiska Jožef	obč. urad Dhorše
Dole	Kaposi Rihard	Sussitz Tobija	obč. urad Woelfnitz
Št. Tomaž	Waldhauser Juri	Moosbrugger Franc	Škofji dvor urad. prostori posojil.
Zrelec	Kramer Jožef	Stocker Jožef	obč. urad Gradnica
Tigrče	Gaggl Adalbert	Schubitz Ivan	obč. urad Tigrče
Otmanje	Essich Hans	Skerjanc Aleš	obč. urad Otmanje
Mostič	Scheriau Karl	Jaritz Ferdinand	Šola Št. Lipš

Bela barva je naša!

Otvoritev trgovine

Naznanjam uljudno cenj. p. n. občinstvu iz Maribora in okolice, da sem s l. t. m. zopet otvoril svojo

trgovino z manufakturnim blagom.

Opirajoč se na svoje svoječasno znano dobro in rečno trgovsko poslovanje, upam, da mi bodo moji cenj. odjemalci še tudi v prihodnje izkazali svoje zupanje, ter se priporočam z odličnim spoštovanjem

Jošip Šusterič,
Maribor, Glavni trg. št. 17.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pohištvo.

Spalne sobe mehkega lesa K 5.000, trdega lesa K 12.000. Posamezne postelje, omare, mize, stoli, vloge (Einsätze) zimnice, omare s predali, otomane, kuhinjske kredence, vseh vrst pohištva po jako ugodni ceni v zalogi pohištva **Karola Preis v Mariboru, Slomškov trg 6.** Cenike brezplačno, nobene obveznosti za nakup.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

V najem se da posestvo blizu Velikovec Poizve se pri Majdiču v Velikovcu.

Prodajam kravo, ki bo telila sredi oktobra. F. Karlič, Vožnica št. 5, p Vetrinji.

Slive in jabolka

vsako količino kupuje ravnateljstvo hotela „Klopinsko jezero.“

Plebiscitne in jugoslovanske rabljene poštne znamke kupuje Žolger, Maribor, Tattenbahova ul. 18/III.

Primešaj krmi Mastin!

V smislu odloka deželne vlade za Kranjsko v Ljubljani z dne 18. julija 1899., št. 10.595, ki mi ga je mestni magistrat ljubljanski izporočil dne 28. julija 1899., št. 25.255, smejo dietetično sredstvo Mastin, redilni prašek, za prasiče in za vsako živino, lekarnarji, trgovci, drogist in kramarji prosto prodajati. Mastin je kot prosti obrtni predmet oglašen. V Ljubljani, dne 3. avgusta 1900., mag. opr. št. 28.561.

Ako Mastina v lekarnah in trgovinah ne dobite, ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina stane K 30:50 poštne proste na dom.

Mazilo zoper garje (naftol-mazilo) uniči pri ljudeh garje, lisaj, srbečico, kožne bolezni in izpuščaje; pri živini uniči garje. Lonček tega mazila velja po pošti 12 K 50 v.

Lekarnar Trnkoci v Ljubljani (Slovenija) zraven rotovža.

Pozor! Slovenski urar. Pozor!

Naznanjam slavnemu občinstvu otvoritev svoje delavnice za popraviljanje ur vsake vrste in sisteme. Potrudil se bom, da ustrezem sl. občinstvu hitro in zanesljivo, ter prošim za obisk. Avberšek Gašpar, urar, Velikovec, v Čarfovi hiši.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.696.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne-kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.

